

Iepenlaan 26,
1406 PW Bussum

www.majellakapel.nl

Maandbrief, maart 2023

De lach is de zon die de winter van het menselijk gezicht verdrijft. (Victor Hugo)

Februari was een moeilijke maand met onder andere een zeer ernstige aardbevingsramp in Turkije en Syrië en een oorlog in Oekraïne die maar doorgaat en waarvan we herdachten dat hij nu een jaar duurt.

In onze geloofsgemeenschap moesten we opnieuw van twee mensen afscheid nemen. En in uw persoonlijke levenssfeer heeft u vast ook wel de nodige problemen om tegen te vechten.

Wat is het dan goed, als er ook mooie momenten zijn, die een lach op ons gezicht kunnen toveren. Sneeuwkllokjes en krokusjes komen weer boven de grond. De vogels horen we weer zingen. Het wordt echt lente.

We kunnen elkaar ontmoeten in de zondagse diensten, in onze eigen mooie Majellakapel of bij de Doopsgezinden of Remonstranten.

En langzaam gaan we ook weer aan Pasen denken.

Ik hoop dat het voor u ook mogelijk zal zijn om te genieten van mooie momenten en steun te krijgen als u het moeilijk heeft.

Ik citeer graag nog eens het volgende gedicht van Paul Verbruggen, dat ik u al vaker heb laten horen, maar waarvan ik hoop dat u het net zo mooi vindt als ik:

*Ik heb de hele winter niet geweten
dat er van U,
diep in dit dode woud,
ergens wat goud
bedolven lag.*

*Met lege hand en hart
en tot geen offerande klaar
trad ik in 't bos en vond
Uw eerste krokus in de zon.*

*Hij stond zo schitterend
op het donkergroene mos,
zo enig licht
tussen het koude naakte hout,
en iets
wat ik de ganse winter was vergeten
ging weer aan 't smeulen
met een teedre gloed.*

*Zo stond ik lang
gelukkig en verenigd
met die kleine krokus in de zon,
en wist opeens
hoe diep de kleinste dingen leven
en zei heel simpel: God, hoe mooi!*

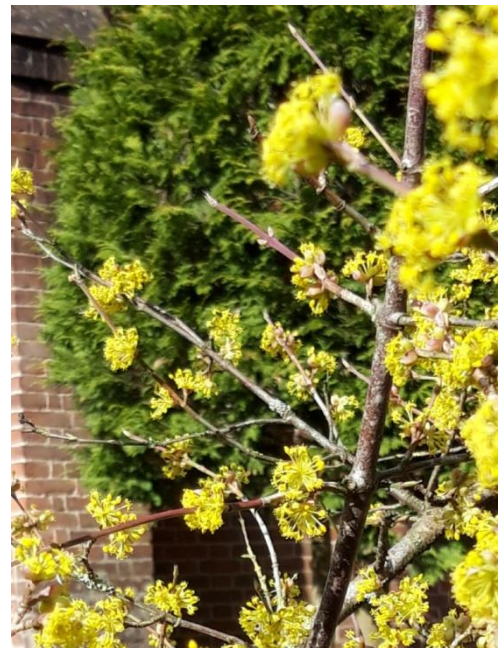
Ten slotte nog een paar opmerkingen:

- Op 12 februari is in een kwartetdienst gecollecteerd voor de slachtoffers van de aardbevingsramp in Turkije en Syrië. De opbrengst bedroeg € 223,-. Dank aan ieder die daaraan heeft meegeholpen!
- De dienst die ds. Peter Korver geleid heeft op 19 februari kunt u via de volgende link beluisteren:

<https://majellakapel.nl/wp-content/uploads/2023/02/Peter-Korver-19-februari-2023.mp3>

[Beluister hier de overweging en de muzikale meditatie](#)

- In de tuin van de Majellakapel staat weer van alles te bloeien!

Marijke Katerberg-Muns

In Memoriam Ruurt Hazewinkel

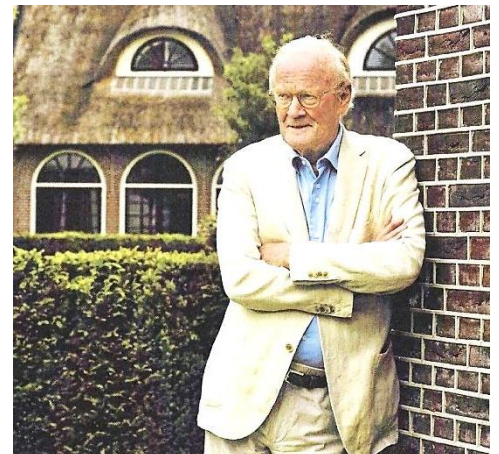
Tot ons verdriet moeten wij u melding maken van het overlijden van *Ruurt Hazewinkel*. Op donderdag 2 februari overleed hij op 92-jarige leeftijd.

Het is zo'n 25 jaar geleden dat Ruurt regelmatig en eerst nog onopvallend plaatsnam in een hoekje achterin de kerk. Toch viel hij mij gauw op omdat hij daar tijdens de dienst aantekeningen maakte van wat er gezegd werd. Hij noemde zich een man die graag projecten financieel steunde waarbij mensen individueel geholpen worden. Dat was een praktische invulling van wat hij zag als zijn taak. Hij nam gretig en met een open mind kennis van wat vele schrijvers op het gebied van filosofie, theologie en geschiedenis naar voren brachten. Dat paste ook prima bij het klimaat van de vrijzinnigen: In alle vrijheid van gedachten wisselen, open staan voor uiteenlopende opvattingen en met overtuiging verdraagzaam zijn naar mensen die anders denken.

Een kring waar hij zich sterk bij betrokken wist, was de Literatuurkring. Ruurt had vaak een uitgesproken mening. Toen we het 100^e boek hadden besproken, kwam hij naar me toe met het voorstel een boek samen te stellen met reflecties op die honderd romans en hij wilde dat wel mogelijk maken en schakelde daarvoor zijn zoon die uitgever in. Het werd een fraaie uitgave met de titel *Uitgelezen*.

Een jaar eerder had Ruurt ook een eigen boek samengesteld. Dat ging over zijn unieke verzameling van historischepenningen. Hij was ooit in de greep gekomen van deze fraaie kunstvorm. Het zijn zilveren munten met speciale afbeeldingen waarmee bijzondere historische gebeurtenissen worden herdacht. Voor Ruurt was ook belangrijk dat daarmee onze eigen Nederlandse geschiedenis aanschouwelijk en begrijpelijk worden gemaakt.

Anderhalf jaar geleden moest hij afscheid nemen van zijn vrouw Sylvia, met wie hij ruim 70 jaar is samen geweest. Zijn eigen gezondheid nam de afgelopen jaren af. Wij zijn dankbaar dat hij deel van onze gemeenschap heeft uitgemaakt en wensen zijn kinderen en kleinkinderen toe dat ze zich blijvend gesteund weten door goede herinneringen aan hem.

Ds. Peter Korver

In Memoriam Tijn Kappelle

In de nacht van donderdag op vrijdag 24 februari is overleden Tijn Kappelle – van der Voorde. Zij werd 85 jaar.

Tijn was vriend van onze afdeling. Ik kende haar al vele jaren. Begin jaren tachtig, nu veertig jaar geleden, kwamen wij elkaar tegen in de Remonstrantse kerk aan de Koningslaan. Zij en haar man Jan waren daar betrokken leden. Samen met haar leidde ik een gesprekskring voor middelbare scholieren rond enkele boeken uit de jeugdliteratuur.

Na een conflict binnen de remonstrantse gemeente ontstond er in 2017 een huiskamerkring van leden die naar een nieuwe vorm van gemeenschap zochten. Daar maakte Tijn deel van uit. Deze Huiskamer gemeente Gooise

Meren zocht samenwerking met de Majellakapel en de Doopsgezinde gemeente. Tijn beijverde met succes dat de groep deel ging uitmaken van het regelmatige overleg tussen onze vrijzinnige groepen dat o.m. de trio- en kwartetdiensten organiseert. Tijn meldde zich tevens aan als vriend van onze afdeling. Ze hielp bij de koffiedienst en als vrijwilligster bij de Voedselbank stelde zij voor dat er bij ons in de kerk een krat werd neergezet waarin mensen houdbare spullen voor de Voedselbank konden doen. Zij zorgde voor een krat en voor het overbrengen van de ingebrachte artikelen. Ook nam ze deel aan onze literatuurkring en maakte ze deel uit van de redactie van Verbinding. Daar nam ze de lastige klus op zich om zorg te dragen van het bijhouden van alle gegevens van namen, emailadressen en telefoonnummers van personen die vermeld moesten worden in de colofon. Maar ook schreef ze interviews.

Met haar gezondheid ging het steeds minder goed. In december vertelde ze dat ze ging wonen in hospice C'est la Vie in Naarden. Daar hebben Joke Werner en ik haar nog opgezocht. Annegreet van der Wijk mocht daar een interview hebben voor Verbinding over de prioriteiten die Tijn had in het leven. In het komende nummer van maart-mei kunt u dat lezen.

Wij gaan haar altijd positieve en vriendelijke manier van aanwezig zijn erg missen. We wensen haar drie kinderen toe dat zij zich gesteund zullen weten door vele goede herinneringen aan haar.

Het afscheid vindt plaats op zaterdag 4 maart, 14.00 uur, in crematorium Laren aan de Weg over Anna's Hoeve 1 in Laren. Op de kaart staat:

“Het levenspad is bewandeld, de berg is beklommen En de top is bereikt.

Het was een prachtige wandeling!! “

Ds. Peter Korver

Gekend zijn als mens

Een van de troostrijkste gedeeltes van de bijbel is te vinden in psalm 139. Daar spreekt de dichter over God als een lieve moeder die mij vanaf mijn prilste begin omringt met zorg, me bij de hand neemt op onbekende wegen en zo vertrouwd is met mijn leven dat ik mij werkelijk 'gekend' mag weten.

We zien rechts een aquarel van *Lika Tov* die zij in 2008 maakte, geïnspireerd door de psalm.

Zij werd geboren in Amsterdam en groeide daar op. Ze studeerde toegepaste grafische kunst aan de Rietveld Academie in Amsterdam. Na het behalen van haar diploma in 1963 emigreerde zij naar Israël.

Zij laat hier zien dat als ik dan toch verdwaal in het leven of uit zicht raak, ik niet hardhandig bij m'n kladden gegrepen word, maar dat er zachtjes uitnodigend op m'n schouder wordt getikt door de Onnoembare.

‘Bij God raak je nooit uit zicht, hoe hoog je stijgt of hoe diep je valt,’ zingt Psalm 139. Want niemand is zo vertrouwd met mij als degene die mij vorm heeft gegeven, die mij in de geborgen donkerte van de moederschoot met kleurige draden heeft geweven. ‘Kleurrijk geweven’ staat er in het Hebreeuws, want dat is het wonderlijke van ons mensen, dat we stuk voor stuk kleurrijk zijn, in een uniek patroon!

Alleen: in het donker zie je geen kleur. Als alles donker wordt, in dagen van gemis en moeite, verliest het leven kleur, alles lijkt griauw. En niet alleen het leven, ik zelf ook. Het duister grijpt je aan, het krijgt je in z’n greep en slokt je op, zoals te zien in het zwarte silhouet van de figuur rechts op het schilderij. Het is de ik-figuur uit de psalm, die overvallen is door de duisternis van moeite en gemis: een slopende ziekte, een groot verdriet dat je leven verduistert maar ook alle kleur en fleur uit jezelf haalt.

Je ziet hoe de psalmist een zwarte schim van zichzelf is geworden, zijn armen hulpeloos ten hemel geheven, tastend als een blinde. Terwijl tegelijk hij ook zelf het donker in lijkt te vluchten. Want dat is het verraderlijke van verdriet en pijn: het stuurt je gedachten en gevoelens de donkere kant op, waardoor je steeds verder het donker inloopt en verdwaalt. Maar dan is er die lichte vriendelijke hand op je schouder van die doorschijnende figuur achter je, God, een medemens, die het licht van boven doorlaat: ‘Hier, kijk om, je kijkt de verkeerde kant op, hier is licht dat in het donker schijnt, tot in de diepste nacht!’

Ds. Peter Korver

Komende diensten (in de Majellakapel, tenzij iets anders bij de dienst vermeld):

5 maart: Mr.drs. Johan de Wit gaat voor en Marcus van der Heide bespeelt het orgel.

12 maart: in deze kwartetdienst, **in de Doopsgezinde Kerk**, zal ds. Peter Korver voorgaan. Het is de derde zondag in de voorbereidingstijd op Pasen. Het thema van de dienst is ‘Beproeving’. Hoe wij in ons leven regelmatig beproefd worden, op de proef gesteld worden, door allerlei verleidingen die ons op een verkeerde weg willen brengen. Voorbeelden daarvan zijn de aantrekkingskracht die macht, rijkdom, lust kunnen hebben. We lezen daarbij het bekende verhaal uit Genesis 3, over de slang die Eva verleidt om te eten van een verboden vrucht. Dat is niet zomaar een zondagschoolverhaal, maar heeft een dieptepsychologische achtergrond.

19 maart: vanmorgen gaat Annemike van der Meiden voor. Marcus van der Heide bespeelt het orgel.

26 maart: in deze triodienst, samen met de Doopsgezinden en de Huiskamergemeente, zal drs. Harry Schram voorgaan en zorgt Nico Strubbe voor de muzikale begeleiding.

2 april: *Palmpasen*, een dienst die we **in de Doopsgezinde Kerk** vieren. Ds. Tina Geels zal voorgaan.

Koffiedienst (graag zelf ruilen met anderen als je verhinderd bent):

5 maart	Nely Hofman (035-69 30 478) en Nel van Gooswilligen (035-69 48 403)
19 maart	Marja en Wim Teunissen (035-69 21 270)
26 maart	Nely Hofman (035-69 30 478) en Nel van Gooswilligen (035-69 48 403)

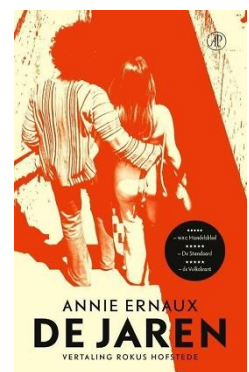
Ledenvergadering

Op **donderdagmiddag, 13 april**, hopen we onze jaarlijkse ledenvergadering te houden. Noteert u de datum in uw agenda?

Literatuurkring, woensdag 22 maart, 14.30 uur (let op: opnieuw op een andere dag dan gebruikelijk)

We gaan verder met de bespreking van het boek *De Jaren* van Annie Ernaux (2008), zie ook de maandbrief van februari.

Dit boek, en de vragenlijst die ds. Peter Korver heeft opgesteld, blijkt erg veel stof tot gesprek op te leveren, zodanig dat we er graag een tweede middag aan willen besteden. Als u de eerste keer verhinderd was, dan bent u van harte welkom om deze tweede keer er wèl bij te zijn. De vragenlijst kunt u bij Peter Korver krijgen: pjckorver@gmail.com

CCIV-lezingen:

- Op donderdag 2 maart, om 20.00 uur, spreekt Jort Vijverberg in de Mariakerk (de Sloep) over het onderwerp: *Kunnen wij dementie voorkomen of genezen?*
- Op dinsdag 14 maart, om 20.00 uur, spreekt Willeke Slingerland in de Remonstrantse kerk over *Weerbare democratie*.

Voor beide lezingen geldt: Toegang: € 10,-. **Reserveren is noodzakelijk en kan via de website van de CCIV: www.cciv.nl** Op deze website vindt u ook verdere informatie.

Tijd en eeuwigheid

Sterrenkundigen zeggen dat het geen zin heeft te vragen wat er vóór de Oerknal was. "Hoogstens" was er een onvoorstelbare hoeveelheid energie, samengedrongen in een onvoorstelbaar klein punt. Pas na de Oerknal ontstonden tijd en ruimte. En Albert Einstein maakte duidelijk dat tijd en ruimte samen gaan. Ze vormen één geheel. Dat alles is voor een leek allemaal heel ingewikkeld. De wijsgeer Kant stelde dat wij mensen altijd uitgaan van tijd en ruimte. Dat geldt niet alleen als we een waar gebeurde geschiedenis vertellen, maar ook als we een niet gebeurd verhaal ten beste geven, waarin niet-bestaande figuren optreden.

Tijd speelt een grote rol in ons leven. We hebben bij voorbeeld alle tijd, of we komen tijd te kort. We moeten ergens de tijd voor nemen. Of we moeten ons haasten om op tijd te komen. Maar als we moeten wachten duurt dat soms een "eeuwigheid". En soms lijkt de tijd te vliegen.

Er zijn ook gezegden zoals "komt tijd komt raad" of "de tijd heelt alle wonden".

In de godsdienstgeschiedenis komen zowel tijd als eeuwigheid voor. Er zijn heilige tijden, religieuze feestdagen, tegenover profane tijden. Alle religies kennen hun belangrijke feesten. Ze spelen bij ons een belangrijke rol als onderdeel van het kerkelijk jaar.

In de godsdienstgeschiedenis zie je ook dat men zich heeft afgevraagd waarom wij sterfelijk zijn. Ons leven kent immers een begin en een einde. In allerlei religies vind je de voorstelling van een leven na dit leven. In onder andere India ontwikkelde zich de gedachte dat na de dood de ziel van een mens weer een nieuw leven aanvangt op aarde. Hoe dat leven zal zijn en in welke gedaante, mens of dier, hangt af van je gedrag in het vorige leven. In India is er sprake van een keten van geboorten (Samsara) die eindeloos, dus eeuwig, is. De mens hoopt daarvan verlost te worden via een methode die tot verlossing, bevrijding, voert. Zowel in het Hindoeïsme, dat zich vooral in India voordoet, als in het Boeddhisme, dat in India is ontstaan maar nu buiten India is te vinden, zoekt de mens naar bevrijding uit die keten van geboorten. In India zal dan de ziel gelijk een druppel in de oceaan opgaan in de eeuwige goddelijke werkelijkheid. In het Boeddhisme hoopt men op te gaan in het nirvana dat niet te beschrijven valt.

In het Christendom, om mij daartoe te beperken, heeft men lang algemeen de gedachte gekoesterd van een eeuwig leven na het aardse bestaan. Daarbij werd soms gedacht aan een eeuwig verkeren in de hel tegenover een eeuwig verblijf in de hemel. Als dat alles een eindeloosheid inhoudt, zit daarin iets beklemmends. Eindigheid verleent het leven juist een bepaalde spanning. Het is als met een film of concert. Als hier geen begin en einde zouden plaatsvinden, zouden ze ongelooflijk gaan vervelen.

In deze tijd hechten veel mensen aan de invulling van het hier en nu en laten het hiernamaals geen rol meer spelen in hun gedachten. We weten dat al wat er is vergankelijk is.

Astronomen gaan er tegenwoordig van uit dat het heelal nog steeds verder zal uitdijen en dat eens alles zal uitgeblust raken.

Alles kent een einde, ook ons leven. Laten we dus maar proberen de tijd die ons rest zo zinvol mogelijk te besteden.